

lag for den ham derved paaførte Ulejlighed. Resten af Afgiften foreslaas tillagt Kommunens Kasse, der, som det af det nedenfor anførte vil fremgaa, ogsaa vil faa nogen Udgift af Loven; i Kjøbenhavn, hvor Ægteskabsforstanderen er en kommunal Embedsmand, foreslaas Beløbet helt tillagt Kommunens Kasse.

IV. Fornyelse af fraskilte Ægtefællers Ægteskab.

Det er klart, at de hidtil gældende Regler for Fornyelse af fraskilte Ægtefællers Ægteskab — der indeholdes i kgl. Resolution 20. September 1815 — ikke passe under en Ordning med almindelig borgerlig Ægteskabsindgaaelse, allerede fordi den Indstiftelse af Ægteskabet i kirkelige Former, hvortil de have Hensyn, ikke længere vil finde Sted. Dette Forhold, for hvilket Loven af 13. April 1851 ikke gav nogen Regel, foreslaas ændret ved Lovforslagets § 15, hvorefter de paa-gældende ville have at afgive Meddelelse om deres Forehavende til Ægteskabsforstanderen, der efter foretagen Undersøgelse, men uden stedfunden Kundgørelse, tilføjer Ægteskabsbogen det fornødne om Ægteskabets Fornyelse under Iagttagelse af de nærmere Forskrifter med Hensyn til Tilførslen m. v., der findes i § 11—13. Af de i § 1 nævnte Ægteskabsbetingelser vil der kun blive Spørgsmaal om forinden at godtgøre, dels at ingen af Parterne senere har indgaaet nyt Ægteskab, dels at ingen af de i § 1 Nr. 4 og Nr. 5 b nævnte Hindringer er indtraadt efter Skilsmissen — disse Betingelser kræves godtgjorte ved en Erklæring som i § 1, sidste Stykke, nævnt — samt derhos efter Omstændighederne, at § 1 Nr. 9 er fyldstgjort.

For det Tilfælde, at nogen af Parterne i Mellemtiden har været i andet Ægteskab, bliver Forholdet — for hvilket der under den bestaaende Ordning savnes en udtrykkelig Bestemmelse, hvad der har givet Anledning til Tvivl — ifølge § 15, 2det Stykke, at behandle som et nyt Ægteskab.

V. Kirkelig Indvielse af Ægteskab.

Angaaende § 16 og 17 henvises til, hvad der findes udtalt foran i de indledende Bemærkninger.

Bestemmelserne i § 18 om, hvilken Præst det tilkommer at forrette den kirkelige Indvielse, samt hvorledes der skal forholdes, naar en eller begge Parter ere Ud-

lændinge, eller naar det ønskes, at en anden Præst skal foretage den kirkelige Indvielse end den, hvem det efter Loven tilkommer, ville findes væsentlig analoge med de nugældende Regler om, hvilken Præst det tilkommer at forrette en Vielse, eller hvad Parterne skulle foretage sig for at kunne henvende sig til en anden Præst end den, hvem Vielsen tilkommer. Det har forekommet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet naturligt, at disse Regler overføres paa den kirkelige Indvielse, om end det har været nødvendigt, for at komme hertil, at opstille den Fiktion, at Bruden ogsaa efter Ægteskabets Indgaaelse hører til den Menighed, til hvilken hun hørte før denne Begivenhed. Selvfølgelig gælder Fiktionen kun den ene Handling, hvormed her er Tale, og da man, som foranført, tør gaa ud fra, at den kirkelige Indvielse som Regel vil komme til at foregaa i umiddelbar Forbindelse med den borgerlige Handling, vil Reglens Anvendelse i Praksis ikke volde nogen Vanskelighed, men sikkert falde naturligt for de vedkommende. I øvrigt gives der i Paragraffen ogsaa Adgang til at benytte den Præst, til hvilken Ægteparret efter Indgaaelsen af Ægteskabet har sluttet sig enten ved at være flyttet til hans Menighed eller ved at have løst Sognebaand til ham. Her er vel nærmest tænkt paa de Tilfælde, hvor den kirkelige Indvielse først foregaaer nogen Tid efter Ægteskabets Indgaaelse; men der er givet Reglen saa vidt et Omfang, at den, om Brudeparret ønsker det, ogsaa kan anvendes ved den i umiddelbar Forbindelse med den borgerlige Handling foregaaende kirkelige Indvielse.

Det er en Selvfølge, at der til den Præsten ved en bestemt Menighed tilkommende Ret til at foretage den kirkelige Indvielse svarer en Pligt for ham til at foretage denne (om Undtagelse herfra jfr. Bemærkningen straks nedenfor til § 20), ligesom ogsaa, at vedkommende Præst, saaledes som nu med Hensyn til den kirkelige Vielse, efter Brudeparrets Ønske kan give Afkald paa sin Ret til Fordel for en anden Præst. Endelig er der i Paragraffens sidste Stykke givet Parterne den samme Adgang til at løse Bevilling til kirkelig Indvielse af Ægteskabet ved en anden end vedkommende Præst, som de nu have med Hensyn til den kirkelige Vielse. Paa Grund af disse Bevillingers Natur er det fundet rigtig, at de meddeles gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

De i Paragraffens 2det Stykke indeholdte Bestemmelser om kirkelig Indvielse